

העכברים ההפוכים

רואלד דאל

היה היה זקן אחד בן 87 ושמו לבון. כל חייו היה אדם שקט וְשָׁלוֹ. הוא היה עני מאוד ומאושר מאוד.

בהתחלה, כשרק גילה לבון שיש לו עכברים בבית, זה לא הטריד אותו יותר מדי. אבל העכברים התרבו. הם התחילו להפריע לו. הם המשיכו להתרבות, ובסוף אפילו הוא לא יכול היה לסבול את זה יותר.

"זה כבר יותר מדי," אמר. "זה כבר ממש מוגזם." הוא צָלַע לו במורד הרחוב אל החנות, וקנה כמה מלפודות עכברים, חתיכת גבינה וקצת דבק.

כשחזר הביתה, מרח את הדבק מתחת למלפודות

העכברים והדביק אותן אל התקרה. אז הכניס לתוך בִּזְהִירוֹת חתיכות גבינה פִּתּוּיִן, והכין אותן לפעולה.

בלילה ההוא יצאו העכברים מהחורים, ראו את

המלכודות על התקרה, וחשבו שזאת בדיחה נהדרת. הם

טיילו להם על הרצפה, דחפו זה את זה, הצביעו למעלה

בְּכַפּוֹתֵיהֶם הקדמיות, והתפקעו מצחוק. זה הרי די

מטופש, מלכודות עכברים על התקרה.

למחרת בבוקר, כשירד לבון למטה וראה שאף עכבר

לא נלכד במלכודת, חייד לו אבל לא אמר מילה.

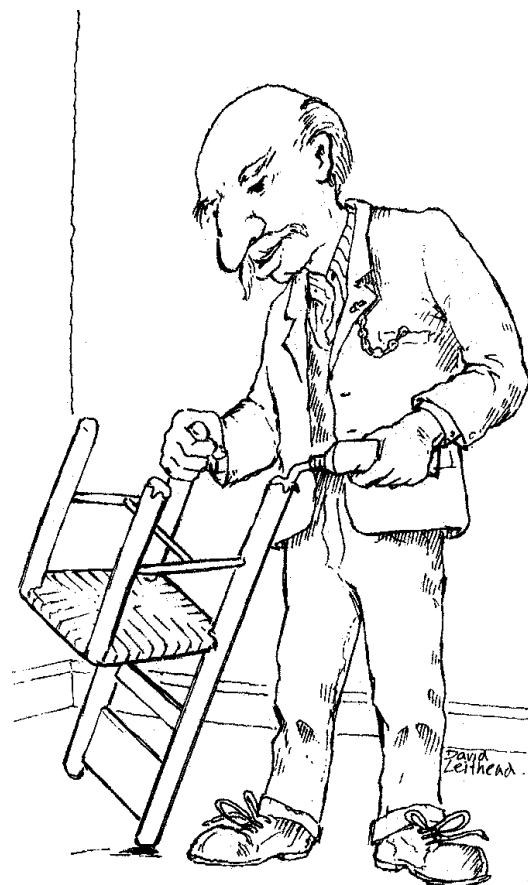
הוא לקח כיסא ומרח דבק על תחתיות רגליו

והדביק אותו הפוך אל התקרה, ליד המלכודות. כך עשה

גם לשולחן, לטלויזיה ולמנורה. הוא לקח כל מה שהיה

על הרצפה והדביק אותו הפוך על התקרה. אפילו שטיח

קטן הוא הניח שם.

בלילה הבא יצאו העכברים מהחורים, עדיין מתבדחים וצוחקים על מה שראו בלילה הקודם. אבל עכשיו, כשהסתכלו על התקרה הם מיד הפסיקו לצחוק.

"אני לא מאמין!" צעק עכבר אחד. "תסתכלו למעלה! הרצפה שָם!"

"אלוהים אדירים!" קרא עכבר אחר. "אנחנו כנראה עומדים על התקרה!"

"אני מתחיל לחטוף סחרחורת," אמר עוד עכבר.

"כל הדם זורם לי לראש," אמר עוד אחד.

"זה איום ונורא!" אמר עכבר בְּכִיר מאוד עם שָפם ארוך. "זה ממש נורא! מוכרחים לעשות משהו, מְיָד!"

"אני אתעלף אם אצטרך להמשיך לעמוד על הראש!" צעק עכבר צעיר.

"גם אני!"

"אני לא מחזיק מעמד"

"הצילו! שמישהו יעשה משהו, מהר!"

עכשיו כולם כבר נכנסו ללחץ. "אני יודע מה נעשה," אמר העכבר הַבְּכִיר מאוד. "נעמוד כולנו על הראש, וככה נהיה כולנו בכיוון הנכון."

כולם צייתו ועמדו על הראש, ואחרי הרבה זמן התעלפו בזה אחר זה בגלל הדם שזרם להם למוח.

למחרת בבוקר, כשירד לַפּוֹן למטה, היתה הרצפה מכוסה עכברים. הוא אסף אותם מהר, והוֹפֵ! הכניס את כולם לסל.

לכן, תזָכְרוּ: כשהעולם נראָה הפוך, מוטב שהרגליים שלכם יעמדו חזק על הקרקע.

1. מדוע רצה לבון להיפטר מן העכברים?

- א. כי הוא תמיד שנה עכברים.
- ב. כי הם היו רבים מדי.
- ג. כי הם צחקו בקול רם.
- ד. כי הם אכלו את כל הגבינה.

2. היכן הניח לבון את מלכודות העכברים?

- א. בתוך סל.
- ב. ליד חורי העכברים.
- ג. מתחת לכיסאות.
- ד. על התקרה.

3. בלילה הראשון כאשר העכברים יצאו מחוריהם, מדוע הם דחפו זה את זה והצביעו בכפותיהם כלפי התקרה?

- א. הם יכלו לראות כיסא דבוק לתקרה.
- ב. הם חשבו שלבון עשה מעשה טפשי.
- ג. הם רצו את הגבינה שבמלכודות.
- ד. הם פחדו ממה שהם ראו.

4. מדוע חייך לבון כאשר ראה שאין עכברים במלפודות?

5. מה עשה לבון אחרי שהוא הדביק את הכיסא לתקרה?

א. חייך ולא אמר דבר.

ב. קנה כמה מלכודות עכברים.

ג. הדביק את הכול לתקרה.

ד. נתן לעכברים קצת גבינה.

6. בלילה השני, איפה חשבו העכברים שהם עומדים? מה הם החליטו לעשות
בְּעֵינֵיךְ?

1
0
8
9

2
1
0
8
9

7. מצאו והעתיקו את **אחד** המשפטים בסיפור שבו מסופר על הלחץ שהרגישו העכברים בלילה השני.

8. איך אפשר לדעת מהסיפור מה חשבו העכברים?

- א. בסיפור נאמר מה לבון חשב על העכברים.
- ב. בסיפור מתואר איפה חיו העכברים.
- ג. בסיפור כתוב מה אמרו העכברים זה לזה.
- ד. בסיפור מתואר איך נראו העכברים.

9. מדוע הייתה הרצפה מכוסה בעכברים כשלבון נכנס לחדר למחרת בבוקר?

- א. העכברים עמדו על הראש יותר מדי זמן.
- ב. לבון נתן לעכברים יותר מדי גבינה.
- ג. העכברים נפלו מהתקרה.
- ד. לבון מרח דבק על הרצפה.

10. איפה שם לבון את העכברים לאחר שאסף אותם מהרצפה?

11. האם לדעתכם היה קל "לסדר" את העכברים? ציינו סיבה **אחת** המסבירה את תשובתכם.

12. ניתן ללמוד על אופיו של לבון מתוך מעשיו. תארו את אופיו והדגימו זאת באמצעות **שניים** ממעשיו.

1

0

8

9

1

0

8

9

3

2

1

0

8

9

13. מהן המילים המגדירות בצורה הטובה ביותר את הסיפור?

א. רציני ועצוב.

ב. מפחיד ומרגש.

ג. מצחיק ושנון.

ד. מותח ומסתורי.

14. חשבו מה עשו לבון והעכברים בסיפור? הסבירו מדוע קשה להאמין שהסיפור אמיתי?

עצור

סוף החלק הזה של החוברת.
אנא הפסיקו את עבודתכם.

The Upside-Down Mice by Roald Dahl, 1981, is reproduced by kind permission of David Higham Associates.